

μένον μὲν πρὸς τὸ καλόν, ἀδυνατώτερον δὲ παρ' αὐτοῦ
 κινεῖσθαι, ἔτοιμον δὲ ἐκ τῶν τυχόντων οἷον ἐκτύπων,
 ὡσπερ οἱ δειλοὶ πρὸς τοὺς ψόφους, οὕτω καὶ τοῦτον πρὸς
 τοὺς φθόγγους καὶ τὸ καλὸν τὸ ἐν τούτοις ἔτοιμον, φεύ- 25
 γοντα δὲ αἰεὶ τὸ ἀνάρμοστον καὶ τὸ μὴ ἐν ἐν τοῖς ἀδομένοις
 καὶ ἐν τοῖς ῥυθμοῖς καὶ τὸ εὐρυθμον καὶ τὸ εὐσχημον
 διώκειν. μετὰ τοίνυν τοὺς αἰσθητοὺς τούτους φθόγγους καὶ
 ῥυθμοὺς καὶ σχήματα οὕτως ἀκτέον· χωρίζοντα τὴν ὕλην
 ἐφ' ὧν αἱ ἀναλογίαι καὶ οἱ λόγοι εἰς τὸ κάλλος τὸ ἐπ' 30
 αὐτοῖς ἀκτέον καὶ διδακτέον, ὡς περὶ ἃ ἐπτόητο ἐκεῖνα
 ἦν, ἡ νοητὴ ἀρμονία καὶ τὸ ἐν ταύτῃ καλὸν καὶ ὅλως τὸ
 καλόν, οὐ τό τι καλὸν μόνον, καὶ λόγους τοὺς φιλοσοφίας
 ἐνθετέον· ἀφ' ὧν εἰς πίστιν ἀκτέον ὧν ἀγνοεῖ ἔχων. τίνες
 δὲ οἱ λόγοι, ὕστερον.

35

2. Ὁ δὲ ἐρωτικός, εἰς ὃν μεταπέσοι ἂν καὶ ὁ μουσικός
 καὶ μεταπεσῶν ἢ μένοι ἂν ἢ παρέλθοι, μνημονικός ἐστί
 πως κάλλους· χωρὶς δὲ ὃν ἀδυνατεῖ καταμαθεῖν, πληττό-
 μενος δὲ ὑπὸ τῶν ἐν ὄψει καλῶν περὶ αὐτὰ ἐπτόηται.
 διδακτέον οὖν αὐτὸν μὴ περὶ ἐν σῶμα πεσόντα ἐπτοῆσθαι, 5
 ἀλλ' ἐπὶ πάντα ἀκτέον τῷ λόγῳ σώματα δεικνύντα τὸ
 ἐν πᾶσι ταῦτόν καὶ ὅτι ἕτερον τῶν σωμάτων καὶ ὅτι ἄλλοθεν
 λεκτέον καὶ ὅτι ἐν ἄλλοις μᾶλλον, οἷον ἐπιτηδεύματα
 καλὰ καὶ νόμους καλοὺς δεικνύντα—ἐν ἀσωμάτοις γὰρ ὁ
 ἐθισμὸς τοῦ ἐρασμίου ἤδη—καὶ ὅτι καὶ ἐν τέχναις καὶ ἐν 10
 ἐπιστήμαις καὶ ἐν ἀρεταῖς. εἶτα ἐν ποιητέον καὶ διδα-
 κτέον, ὅπως ἐγγίνονται. ἀπὸ δὲ τῶν ἀρετῶν ἤδη ἀναβαίνειν
 ἐπὶ νοῦν, ἐπὶ τὸ ὄν· κακεῖ βαδιστέον τὴν ἄνω πορείαν.